

מ"ת (ירושלים) 56687-12-24 - מדינת ישראל נ' טל גנדלר

מ"ת (ירושלים) 56687-12-24 - מדינת ישראל נ' טל גנדלר ואח'שלים

מ"ת (ירושלים) 56687-12-24

מדינת ישראל

נגד

1. טל גנדלר

2. שימי יעקב (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

[05.02.2025]

כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי

החלטה בעניינו של המשיב 2

בהתאם להחלטת כב' הש' היימן בעמ"ת 2771-02-25 להלן נימוקי ביתר פירוט.

בפתח הדברים אציין שביום דיונים בו דן המותב ב-70 עצורים, קשה מאד לנמק את ההחלטות ברמת דיסרטציה.

ההחלטות מטבע הדברים הן תמציתיות.

לגופו של עניין - המשיב מואשם ב-5 אישומים של סחר, תיווך והחזקה של סמים הנחשבים ברף הגבוה של הסמים

המסוכנים. לצורך העניין - הפסיקה הכירה בכך שאין דינו של מי שהחזיק ואף סחר בסם מסוג קנבוס כדינו של מי

שהחזיק וסחר בסמים מן הסוג המיוחס למשיב - קוקאין, MDMA, קטאמין, LSD ועוד.

ב"כ המשיב אישר קיומן של ראיות לכאורה, ועילת המעצר היא סטוטורית.

בבש"פ 2362/20 צלאח נ' מדינת ישראל (16.4.20) נקבע: "הלכה היא עמנו כי בעבירות של סחר בסמים מסוכנים

ובעבירות שנלוות אליהן, דוגמת אלו של החזקת סם שלא לצריכה עצמית הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים, ואילו

מעצר באזוק אלקטרוני או שחרור לחלופת מעצר ייתכנו רק במקרים חריגים ויוצאי דופן [...]; על פי רוב, כאשר גילו

של הנאשם צעיר, עברו הפלילי נקי ומעורבותו בעבירות היא מצומצמת בלבד".

המשיב דן איננו צעיר. מעורבותו בתיקים במיוחדים לו היא עיקרית ולא משנית, ואת העבירות ביצע - לכאורה -

בצוותא חדא עם בת זוגו, תוך תכנון והכנה מוקדמים.

המשיב לא פנה לגמילה טרם מעצרו ועל כן, בהתאם להלכת "סוויסה", איננו זכאי להישלח לגמילה במסגרת הליך

המעצר, ויש לקוות שישכיל לפנות לגמילה במסגרת ההליך העיקרי.

אוסף על כך שחלופת גמילה כלל לא נבחנה ולא הוצעה על ידי שירות המבחן. יתר על כן - המשיב עצמו איננו מכיר

בתלותו בסם ואיננו סבור שהוא זקוק לגמילה. כך צויין בתסקיר. משכך - קבע שירות המבחן שאין מקום לשלוח אותו

לחלופה זו. בניגוד לדברי ב"כ המשיב בערר - המשיב לא הביע כל רצון לגמילה, לא בפני שירות המבחן ולא בפני

ביהמ"ש. ההיפך הוא הנכון. המשיב סרב להצעת שירות המבחן לבחון הליך גמילה במסגרת טיפולית סגורה והביע רצון

לטפל בבעיה במסגרת פחות אינטנסיבית.

באשר לחלופת מעצר, קבע שירות המבחן - ואני סבורה שבצדק - שהחלופה שהוצעה אין בה כדי לאיין את מסוכנותו

של המשיב. ההורים אמנם חדורי מוטיבציה לפקח על בנם, אולם הם נטולי הסמכותיות הנדרשת והוא איננו סר

למרותם.

אני שבה ומפנה להחלטתו של כב' הש' זיילר בעמ"ת 70734-09-24, סלהב נ' מדינת ישראל, שממנה עולה שכלל

לא היה מקום לשלוח את המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקיר, אך לפני משורת הדין הוא כן נשלח.

בנסיבות אלה - בהעדר חלופה טיפולית ובהעדר חלופה אחרת אשר יש בה כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב, סברתי

(ואני סבורה עדיין) שיש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

מזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' שבט תשפ"ה, 05 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.